

for Arbejderne at faa nyt Kort udleveret, lettes og understreges nu i fremtrædende Grad Arbejdsgivernes Pligt til at give denne Indberetning, og derved bevirkes en langt hurtigere Udlevering af nye Arbejdskort til den arbejdsløse, end Tilfældet tidligere var. Derfor er det, der her sker, i Arbejdernes Favør, og Formaålet er ingenlunde dermed at lægge en Myndighed i Arbejdsgivernes Haand, som jeg saa lidt som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen finder Anledning til at give vedkommende Arbejdsgiver.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen siger, at der er den beklagelige Side ved denne Sag, at Socialdemokratiet ikke er med til at gennemføre Ændringerne, men at hvis dette derimod havde været Tilfældet, vilde Arbejdsløshedskasserne have følt sig forpligtet overfor disse Ændringer. Jeg forstaaer ikke ganske denne Bemærkning af det ærede Medlem. Jeg kan dog ikke tænke mig, at det ærede Medlem indirekte vilde sige, at hvis disse Bestemmelser gennemføres her i den høje Rigsdag og bliver til Lov, skulde Arbejdsløshedskasserne ikke føle sig forpligtet overfor dem, fordi Socialdemokraterne ikke har medvirket til deres Gennemførelse. Det kunde maaske ligge i de af det ærede Medlem fremsatte Bemærkninger, men jeg tror, det vilde være ønskeligt, om det ærede Medlem benyttede Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at dette ikke har været hans Hensigt.

Jeg har advaret mod de Krav, som rejstes gennem Ændringsforslagene under Nr. 2 og Nr. 3 fra „Kristeligt dansk Fællesforbund“s Side, og jeg glæder mig over, at det ærede Medlem Hr. Fibiger har taget Ændringsforslagene tilbage. Jeg er rede til den Forhandling med Forbundet, som jeg, da jeg før havde Ordet, stillede i Udsigt, og jeg haaber, at vi skal kunne naa et Resultat, som kan være tilfredsstillende for Forbundet uden at være skadeligt for Arbejdsløshedskasserne i Almindelighed. Naar jeg kommer tilbage til denne Sag, skyldes det en Forespørgsel fra det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen. Det ærede Medlem spurgte, om jeg, hvis jeg kunde gaa med til, at der dannedes Kasser paa religiøst Grundlag, ogsaa vilde være rede til at gaa med til Dannelsen af saadane

Kasser paa et nationalt Grundlag. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at ganske samme Holdning, som jeg har indtaget overfor „Kristeligt dansk Fællesforbund“s Bestræbelser, der unægteligt hviler paa et vist religiøst Samhørighedsforhold mellem Medlemmerne af denne Kasse, vilde jeg indtage overfor en Kasse, som ønskedes dannet ud fra et nationalt Fællesskab mellem Medlemmerne. Dette maa virke betænkeligt og kan kun lade sig gøre, naar denne Nydannelse søges tilvejebragt under Hensyntagen til Lovens Bestemmelser om, at der tillige skal være et fagligt eller stedligt Fællesskab, men det er et saadant, jeg haaber kan tilvejebringes indenfor det Omraade, som den af „Kristeligt dansk Fællesforbund“ oprettede Kasse angaar. For saa vidt det er muligt, er der naturligvis intet til Hinder for, at den kan opnaa Anerkendelse, og det er det, som vi i Fremtiden skal forhandle om.

Holstein: Maa jeg overfor den højtærede Indenrigsministers stadig fornyede velmente Insinuationer om, at jeg slutter mig til Oppositionen, blot have Lov at gentage, at jeg følger nu som altid min saglige Overbevisning uden Hensyn hverken til den ene eller den anden Side, og jeg kan, som den berømteste nulevende konservative Politiker, Hr. Piper, har sagt, ikke gøre for, at andre undertiden kommer til at træde samme Vej som jeg. Det gør Socialdemokraterne ud fra deres Overbevisning, og jeg gør det i dette Tilfælde ud fra de Synspunkter, som den højtærede Indenrigsminister har gjort gældende i sit oprindelige Lovforslag. At Indenrigsministeren nu indtager et andet Standpunkt, at han slutter sig til de Ændringsforslag, som nu fremkommer, skønt de strider imod det til Grund liggende Synspunkt i hans Bemærkninger, forbyrser mig ikke det mindste. At han ved Fremlæggelsen motiverede sit Lovforslag med, at Priseniveauet ikke var gaaet tilstrækkeligt ned, at det nu viser sig, at det yderligere er gaaet op, og at Ministeren ikke desto mindre slutter sig til disse Ændringsforslag, indeholder intet overraskende. Hans Stilling minder mig om, hvad en berømt Tænker har sagt om sin Stilling til de filosofiske Problemer. Søren Kierkegaard siger, at han føler sig overfor